

Partiet sikkert heller ikke ønsker i dette Øjeblik at stille Ændringsforslag, men overlader det til dem, der nu har Ledelsen, til den høje Regering, saa glæder det mig, at jeg her er i fuld Overensstemmelse med det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), idet jeg kortelig skal citere nogle Udtalelser, der faldt i dette Ting fra det ærede Medlem den 17. Juni i Aar ved den Forhandling, som da blev ført om en Adresse til Kongen, foreslaaet af det socialdemokratiske Parti. Da sagde det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds følgende, som jeg med den højterede Formands Tilladelse skal citere:

„Vi fra vor Side er lige saa villige, mindst lige saa villige, til at fortsætte Arbejdet for Forfatningssagen, som de ærede Forslagsstillere er. Vi paaskønner, at Forfatningsspørgsmaalet er rejst, vi kendes ved det Grundlag, hvorpaa denne Sag er rejst, og vi ønsker Arbejdet paa den fortsat, men vi ønsker tillige, at Sagen lægges i de Hænder, hvor Valgdagen i Virkeligheden har lagt den.“

Og senere udtalte det ærede Medlem, Sp. 68, følgende:

„Men vi tror ogsaa, at det bedste for Gennemførelsen af Grundlovssagen er, at den lægges i et Ministeriums Hænder, der er udgaaet fra den Side af Tinget, som jeg her har talt om. Thi det maa jo dog vel staa de fleste klart, at skal vi have en Forfatningsforandring ført igennem, en god Forfatningsforandring, maa vi optage en Forhandling derom med det andet Ting, og naar denne Forhandling med det andet Ting skal optages, tror jeg, det er bedst, at det sker under Ledelse her nede fra af de Partier, der virkelig har Magten, for at de kan gøre de Indrømmelser, som er nødvendige. Og her glæder det mig, at efter Valget har det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) udtalt, at han og hans Parti var villige til Forhandling og til at gøre Indrømmelser, ja store Indrømmelser. Det er rimeligt, at Forhandlingen føres under Ledelse fra den Side, der vil gøre Indrømmelser og gøre store Indrømmelser. Jeg tror, at vi da i Virkeligheden kan naa noget. Og skulde Forhandlingen alligevel bryde og Kampen tages op, mener jeg ogsaa, det vil være heldigst, at det bliver de samme Mænd, der har gjort disse store Indrømmelser, som kommer til at tage Kampen op.“ Disse Udtalelser gør jeg til mine. I den Aand synes, jeg vi bør handle. Vi bør overlade til Regeringen nu at have Fører-

skabet. Den vedkender sig det Forslag, dette Ting har vedkendt sig, og som Vælgerne ogsaa i Hovedsagen har vedkendt sig ved Valgene den 20. Maj. Regeringen fører denne Sag saa hurtigt som muligt — og derved forstaar jeg uden Udvalg — til det andet Ting, og med det andet Ting indleder da den høje Regering fornødne Forhandlinger, eventuelt Underhandlinger, hvis jeg maa bruge et saa stygt Ord — det er maaske ikke af Vejen at føre Underhandlinger om den Sag —, men i alt Fald, den fører Forhandlingen paa en saadan Maade, eventuelt i et Fællesudvalg, at man derigennem kommer til Forstaaelse af, om det kan nytte noget at gøre Indrømmelser, hvad jeg for mit Vedkommende og mine Meningsfæller er villige til, men paa Betingelse af, at Landstinget tiltræder det Grundlag, hvorpaa denne Sag hviler. Jeg har været med til at rejse denne Sag, og det er mit alvorlige Ønske, at den skal gennemføres, og at den danske Nation skal faa tilbage den politiske Myndighed, som Nationen fik i 1849 ved Grundloven af 5. Juni, som Nationen ikke har misbrugt, og som jeg tror vil være det sundeste og naturligste Grundlag for en sund folkelig og menneskelig Udvikling i vort Land baade i aandelig og materiel Henseende.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borghjerg: Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) søgte at paavise en Modsigelse i min Tale. Paa den ene Side skulde jeg have sagt, at man ikke her i Tinget kunde diskutere en Avisartikel; paa den anden Side skulde jeg dog have ønsket en Udvalgsbehandling om denne Avisartikel. Det maa være en Misforstaaelse af det ærede Medlem fra Frederiksberg. Jeg kunde tænke mig Nyttens af en Udvalgsbehandling paa dette Tidspunkt her i Folketinget, hvis der blandt Medlemmer her i Tinget, indenfor Venstre, skulde vise sig at være nogen Tilslutning til de Tanker, der var fremsatte i denne Avisartikel. I saa Fald var det jo muligt, at der kunde skabes et Grundlag for at føre Sagen op til det andet Ting med større Kraft, og vi, der ønsker Sagen fremmet med saa stor Tilslutning som muligt, kunde altsaa tænke os Nyttens af en Udvalgsbehandling under denne Forudsætning og tænke os den ført nu og ikke, som det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager) antydede, en Gang næste Foraar. Men efter den Tale, der